

Ruigpootbuizerd

Tenslotte

In totaal werden 211 verschillende vogelsoorten waargenomen. Elke dag werd een lijstje opgesteld van de soorten die op die dag waren gezien. Na terugkeer werd nagegaan op hoeveel dagen (van de 32) een vogelsoort door ons was opgemerkt. Hier volgt de lijst van soorten die op ten minste

20 dagen genoteerd werden.

20 dagen: Brilduiker, Watersnip

25 dagen: Kramsvogel, Boerenzwaluw

21 dagen: Wilde Eend, Kuifeend, Kauw

27 dagen: Ekster, Vink

22 dagen: Houtduif, Zilvermeeuw

28 dagen: Stormmeeuw

23 dagen: Koekoek

30 dagen: Fitis, Bonte Kraai

24 dagen: Noordse Stern, Kokmeeuw

32 dagen: Witte Kwikstaart

Bijzondere ontmoetingen in de Coepelduynen

Kees Verweij

Sedert een aantal jaren inventariseer ik de vlinderstand in het gedeelte van de Coepelduynen, dat direct aan Noordwijk aan Zee grenst. Tijdens deze inventarisaties kom je niet alleen vlinders tegen, maar doe je soms ook andere leuke waarnemingen.

Zo was ik op 15 juni jl. net terug van een lange vakantietrip in Frankrijk en Spanje toen ik op dat moment een voor mij zeer vertrouwd geluid hoorde, nl. de “kwik-me-dit”-roep van de Kwartel. Rond verschillende campings in Spanje en Frankrijk hoorde ik dit heldere geluid, dat veelal afkomstig is uit hoge grasbermen of graanvelden. Ik realiseerde mij niet direct, dat een dergelijke roep voor onze omgeving wel zeer bijzonder is.

Uit navraag bleek, dat dit de vierde waarneming van een Kwartel in onze omgeving is.

Zoals gebruikelijk werd deze roep in het gras steeds herhaald, zonder dat men dit kleine vogeltje te zien krijgt. Hij loopt als het ware met je mee, maar weet zich toch bijzonder goed in de begroeiing te verstoppen.

Slechts eenmaal heb ik de Kwartel goed te zien gekregen, nl. in een heuvelgebied, ongeveer 100 km. ten zuiden van Zaragoza in Spanje. Hij vloog toen voor mij op vanuit een ondiepe greppel langs

de weg, maar dook vrijwel onmiddellijk weer in de begroeiing van een aangrenzend veld met hoog gras. Terwijl ik met de Kwartel meeliep, zag ik boven mij nog een Wespendif langs vliegen.

Vliegende Kwartel

Begin juli ontdekte ik een nest van een Torenavalk op een muurtje in de gevel van een villa aan de Boerhaaveweg, vlakbij het wandelpad naar de Coepelduynen. De jongen stonden bijna op uitvliegen.

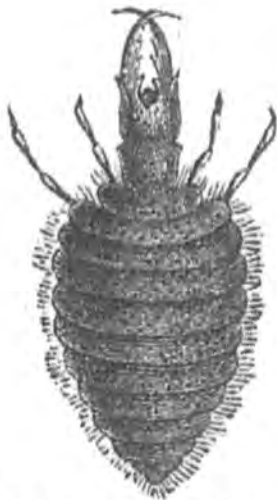
Nog dezelfde ochtend merkten we dat de jongen waren uitgevlogen en boven de Coepelduynen met veel kabaal rondvlogen, tezamen met hun ouders.

Een andere leuke waarneming was een volwassen Mierenleeuw.

Bij zo'n naam denk je al gauw aan een behoorlijk groot, en wellicht ook bloeddorstig beest, maar dat valt in de praktijk gelukkig nogal mee.

De naam Mierenleeuw dankt dit insect aan zijn larvestadium. Dan zit hij net onder de oppervlakte in het zand verborgen in het diepste gedeelte van een kleine vangkuil, die hij heeft gegraven.

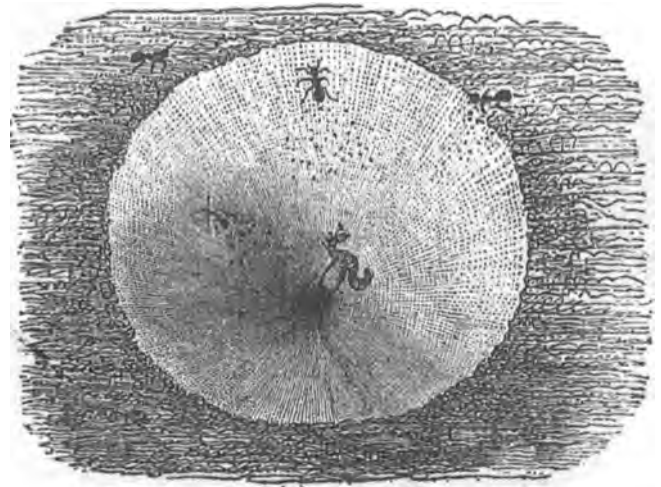

Larve van Mierenleeuw

Alleen de kaken van deze insectenlarve steken nog net boven de grond. Insecten, die de valkuil inglijden, worden onmiddellijk door de kaken gegrepen. Omdat veel mieren op deze manier in zo'n valkuil belanden, heeft dit insect de naam Mierenleeuw gekregen.

Helaas heb ik een Mierenleeuw in zo'n larvestadium in onze omgeving nog niet kunnen vinden, hoewel er toch verschillende waarnemingen uit onze omgeving bekend zijn.

Deze zomer heb ik er nog enkele gezien in de zandverstuivingen van het Wekeromse Zand op de Veluwe.

Vangkuil van larve van Mierenleeuw

Het volwassenenstadium had ik in Nederland nog nooit gezien. Twee jaar geleden heb ik nog een wat grotere volwassen Mierenleeuw gezien in de vlakte van de Cru, iets ten noorden van Marseille in Zuid-Frankrijk. Ik dacht in eerste instantie met een behoorlijke libel te maken te hebben. Hij viel op door de donkere vlekken op zijn vleugels. Ik probeerde hem te fotograferen, maar elke keer, wanneer hij neerstreek, was hij nergens te vinden. Wanneer een echte libel ergens neerstrijkt, houdt hij zijn vleugels uitgespreid, maar deze Mierenleeuw vouwt zijn vleugels onmiddellijk samen en maakt zich daardoor bijna onzichtbaar. Na een poosje wist ik hem toch te ontdekken en te determineren.

Deze ervaring kwam mij weer goed van pas in de Coepelduynen, want ik zag op een bepaalde moment een libelachtige ter grootte van een waterjuffer wegvliegen. Hoewel een waterjuffer ook zijn vleugels samenvouwt bij het neerstrijken, zag ik in de vorm van de vleugels toch wel een duidelijk verschil.

Bovendien liggen de vleugels in ruststand geheel langs het lichaam in plaats van iets daarboven als bij de waterjuffers. Ook hier was het even zoeken naar de plek, waar dit insect was neergestreken. Tot mijn vreugde kon ik ook hier weer een volwassen Mierenleeuw vaststellen. Ik heb hem overigens nog heel aardig kunnen fotograferen.

Ik zag deze Mierenleeuw in de eerste helft van de middag, hetgeen volgens de literatuur vrij ongebruikelijk is. Daar wordt vermeld, dat ze meestal 's avonds en 's nachts vliegen. Ik ben overigens benieuwd of er nog meer waarnemingen van volwassen Mierenleeuwen gedaan zijn.